

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 14. April 1893, jfr. Lov Nr. 55 af 4. April 1902, angaaende Oprettelse af en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1126—27.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst og Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 65 af 28. Maj 1880 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1127 ff.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg ønsker at give et Par Oplysninger om den af Finansministeriet truffne Ordning med Husyn til Udlaan til Huslodder efter den ny Ordning. Der udstedes to Panteobligationer henholdsvis for 1ste og 2den Prioritet. De ere ordlydende ens. Efter disse Obligationer skal den halvaarlige Ydelse erlægges paa vedkommende Amtstue eller hvilken anden offentlig Kasse, der maatte blive Debitor opgiven. For de Laan, der i denne Tid udredes til Huslodder, skulle altsaa begge Arter Renter, begge de halvaarlige Ydelser, erlægges paa N. N. Amtstue. Men i Panteobligationen for 1ste Prioritet er der tilføjet en Forpligtelse for Debitor til, i det Tilfælde Obligationen maatte blive borttransporteret, da, hvis det skulde kræves, at erlægge den halvaarlige Ydelse af denne Obligation paa den ny Kreditors Kontor. Hvis altsaa Overenskomsten mellem Finansministeren og de to Kreditforeninger —

eller eventuelt den ene — gaar ud paa, at Foreningerne skulle for de dem tiltransporterede Obligationer selv hæve den halvaarlige Ydelse ligesom for Kreditforeningernes øvrige Panter, er Debitor altsaa ved de nu udstedte Obligationer paa Forhaand forpligtet til at gaa ind paa denne Ordning, saa at han har at erlægge den halvaarlige Ydelse for sin Førsteprioritet paa Kreditforeningens Kontor.

Angaaende Spørgsmaalet om Retsfølgningen, som ligeledes var paa Tale ved 1ste Behandling, har Finansministeriet endnu ikke taget Standpunkt. Faktisk vil det dog vistnok blive saaledes, at det er Staten, der som Andenprioritetshaver i saa Tilfælde vil tage Affære. Men overhovedet ere begge disse og lignende Spørgsmaal overladte til den videre Forhandling mellem Finansministeriet og de to Kreditforeninger og altsaa til endelig Afgørelse ved Kreditforeningernes Statutændringer.

Endelig var der et 3die Punkt, vi havde paa Tale, nemlig Spørgsmaalet om, hvem Tilsynet med disse Panter paahviler, og som det blev udtalt her, maa det selvfølgelig her have sit Forblivende ved det nuværende. Dette er udtrykkeligt udtalt i begge Arter af Panteobligationer, idet det hedder, at „Debitor er forpligtet til at give den i Henhold til Lov Nr. 39 af 24. Marts 1899 § 1 for vedkommende Amtsrads-kreds nedsatte Kommission Adgang til at føre Tilsyn med, at denne Forpligtelse overholdes, og til i den Anledning at optage Syn over Ejendommen ved et eller flere af Kommissionens Medlemmer“.

N. Pedersen: De Oplysninger, der nu fremkom fra den højtærede Indenrigsminister, beklager jeg i nogen Grad. Det var heller ikke ganske i Overensstemmelse med de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med for et Par Dage siden, at disse Beløb baade af 1ste- og 2den-Prioritetsobligationer skulde erlægges paa Amtstuen. Da vi i Fjor havde denne Sag til Behandling i Udvalget angaaende Jordlodder til Landarbejdere, gik vi — om end meget modstræbende — ind paa denne Ordning, men det var under Forudsætning af, at den ikke paa nogen Maade maatte komme Landarbejderne til Skade, og vi vare, efter hvad der blev oplyst, fuldt overtydede om, at den Ulempe, at de skulde indbetale deres Renter forskellige Steder, ikke vilde komme til at foreligge. Jeg vil altsaa meget beklage, om det skulde blive ordnet saaledes. Der er ingen Tvivl om, at Landarbejderne allerede have